

Kentän ääni

STK-aloitteen herättämiä ajatuksia ja mielipiteitä

Sisällysluettelo

1. Johdanto

2. Muhimot

- 2.1. Toteutuneet muhimot
- 2.2. Toiminnan kulmakivet
- 2.3. Soveltava teatteri vai soveltava taide?
- 2.4. Kriittiset kysymykset
- 2.5. Mihin tarpeeseen hanke vastaa?

3. Verkkokysely

- 3.1. Mitä STK:lta toivotaan?
- 3.2. Foorumin nimi
- 3.3. Hankkeen tärkeys
- 3.4. Onnistumisen avaimet

1. Johdanto

STK on työnimi aloitteelle, joka on syntynyt teatteri-ilmaisun ohjaajien parissa syksyllä 2012. Alunperin kirjainyhdistelmä viittasi Soveltavan Teatterin Keskukseen, mutta pian asian edistyessä STK on ollut myös idea Soveltavan Taiteen Keskuksesta. Kirjainyhdistelmä on työnimi jonkinlaiselle foorumille, joka kokoaa osan tai kaikki taidetta soveltavat ammattilaiset, palvellen tämän ammattikunnan tarpeita ja sen asiakaskuntaa.

Elämme ristiriitaisia aikoja. Soveltava taide on noussut marginaalista kohti suuren yleisön tietoisuutta, mm. pitkäjänteisen sosiaali-alalla tehdyn työn kautta. Tätä kirjoittaessamme näyttää kuitenkin todennäköiseltä, että teatteri-ilmaisun ohjaajakoulutus katoaa Metropoliasta kokonaan. Koulutuksen puute ei kuitenkaan poista tarvetta soveltavan taiteen ammattilaisille. Päinvastoin - nyt jos koskaan kaivataan ihmisiä, joilla on ymmärrystä yhteisöllisyydestä ja työkalupakki täynnä toiminnallisia luovia metodeja!

STK on ruohonjuuritasolta kohoava toive tämän osaamisen näkyväksi tekemiselle. Pieneltä aktiiviselta porukalta löytyi tahtoa ylläpitää STK:sta intohimoisesti virinnyttä keskustelua ja koota ihmiset yhteen kehittämään ideaa edelleen. Tavoitteena oli kerätä soveltavan taidekentän mielipiteet siitä, tarvitaanko STK:n kaltaista tahoja - ja jos, niin mihin?

Helmikuussa 2013 Metropoliassa järjestettävässä Tarpeellisen taiteen seminaari Tartsanissa pidettiin sarjassaan ensimmäinen "STK-muhimo", työpaja, jossa osallistujat saivat mahdollisuuden luoda visioita tulevasta keskuksesta. Muhimoita järjestettiin Helsingin lisäksi myös Tampereella ja Seinäjoella. Osallistujia näissä tapahtumissa oli yhteensä 54.

Kentän mielipidettä, ideoita ja visioita tavoiteltiin myös verkkokyselyn kautta. Kesän aikana STK-kyselyyn vastasi 199 ihmistä. Tämän kyselyn tulokset voit nähdä raportin jälkimmäisessä osassa. Verkkokyselystä haluamme lämpimästi kiittää Vaikuttava sirkus -hankkeen

projektipäällikköä Sofia-Charlotta Kakkoa.

On jännittävää nähdä, onko aika kypsä jollekin sellaiselle yhteenliittymälle, mistä me ja niin monet tähän prosessiin osallistuneet haaveilevat. Alustava pohjatyö on tehty, tästä on kenen vaan hyvä jatkaa työtä. Toiveet ovat korkealla, että kentältä löytyy paitsi aktiivisia ihmisiä, mutta myös yhteistä tahtotilaa ja halua puhaltaa yhteen hiileen. Ilman näitä emme voi tulla yhteen, vaan jäämme erilleen eri puolille tätä laajaa, niin kovin laajaa soveltavan taiteen kenttää.

Helsingissä 29.8.2013,

Teatteri-ilmaisun ohjaajat

Hanna Häyhä , Riikka Kampara, Venla Korja, Maija Lauri, Laura Lukkarila,
Krista Petäjajarvi ja Essi Rönkvist

2. Muhimot

STK-muhimon tavoitteena oli koota aiheesta kiinnostuneet ihmiset yhteen tilaan pohtimaan ja ideoimaan ajatusta STK:sta. Tarkoituksena oli kartoittaa kentän tarpeet STK:n kaltaiselle taholle.

Jokainen muhimo seurasi samaa käsikirjoitusta (tässä esiteltynä pääpiirteittäin):

1. VIRITTÄYTYMINEN

Esittelyt ja motivaatio, miksi tulin?

2. SOVELTAVA TEATTERIN VAI SOVELTAVA TAIDE?

Fasilitoitua keskustelua, mielipiteiden julkittuomista. Käsitteellä STK voidaan tässä työpajassa työstää molempia vaihtoehtoja eteenpäin.

3. KARTOITUS

Kuinka tärkeänä läsnä oleva joukko kokee mahdollisen STK:n toteutumisen. Fyysistetään myös vietetty aika STK-ajatuksen parissa.

4. TOIMINNAN KULMAKIVET

Pienryhmätyöskentelyä, jossa hahmoteltiin STK:lle sen neljä keskeisintä toimintamuotoa, kulmakivet.

5. OLENNAISET KYSYMYKSET

Parikeskustelujen kautta etsittiin ydinkysymyksiä, joihin hankkeessa tulisi hyvin pian löytää vastaus, jotta se voisi edistyä. Valittiin kolme kysymystä joihin osallistujat vastasivat salamakirjoitus-tekniikalla.

Muhimon kesto oli noin 2,5 tuntia.

2.1. Toteutuneet STK-muhimot

2.2.2013 Helsinki

Metropolia AMK/ Tarpeellisen taiteen seminaarin Tartsan

Fasilitointi Krista Petäjäjärvi, dokumentointi Laura Lukkarila

Osallistujia: 20

Osallistujien taustat: 2 Metropolian esittävän taiteen koulutusohjelman edustajaa, 1 draamapedagogi,

1/3 osallistuneista esittävän taiteen alumneja sekä 2/3 esittävän taiteen opiskelijoita.

8.4.2013 Tampere

Tampereen Yliopisto/Tutkivan teatterityön keskus ,
Fasilitointi Venla Korja, dokumentointi Laura Lukkarila

Osallistujia: 22

Osallistujien taustat: 9/10 soveltavan draaman ja taiteen metodeja työssään aktiivisesti käyttäviä tekijöitä. Paikalla esim. pedagogeja, työnohjaajia, sairaalaklovneja, kulttuurituottajia ja muutama yrittäjä. Edustettuina esimerkiksi Kulttuuriosuuskunnat Kiito ja Komeetta, Lasten ja nuorten kulttuurikeskus Pii Poo ja Sosiaalinen sirkus -hanke. Usealla osallistujalla oli taustalla teatteri-ilmaisun ohjaajan koulutus.

22.4.2013 Seinäjoki

Seinäjoen nuorisokeskus

Fasilitointi Venla Korja, dokumentointi Tanja Huuskonen

Osallistujia: 6

Osallistujien taustat: Draamakasvattaja ja -opettaja, opiston teatterilinjan vastaava opettaja, sosiokulttuurinen innostaja/ kulttuurituottaja / tarinateatteriohjaaja / psykodraamaohjaaja / yrittäjä, tio-opiskelija Turun taideakatemiasta sekä kaksi viimeisen vuoden tio-opiskelijaa Kokkolasta.

17.5.2013 Helsinki

Vapaan taiteen tila

Fasilitointi Krista Petäjäjärvi ja Riikka Kampara, dokumentointi: Laura Lukkarila

Osallistujia: 6

Osallistujien taustat: Novia Yrkeshögskolanin taide-hyvinvointihankkeen tutkija, Vaikuttavan ja Sosiaalisen sirkuksen tuottaja, kaksi kentällä työskentelevää teatteri-ilmaisun ohjaajaa ja kaksi valmistuvaa teatteri-ilmaisun ohjaajaa.

Tähän raporttiin on koottu muhimoissa nousseet keskeiset ajatukset, mielipiteet ja visiot. Kyseessä ei ole tieteellinen tutkimus, vaan STK-aktiivit ovat parhaiden kykyjensä mukaan dokumentoineet muhimot objektiivisuuteen pyrkien. Tässä raportissa tuodaan mahdollisimman avoimesti esille kaikissa muhimoissa toistuneet asiat ja mielipiteet.

Dokumentaatiot kokonaisuudessaan löydät avoimelta STK:n facebook-ryhmän sivulta <https://www.facebook.com/groups/177270769074881/?fref=ts>

2.2. Toiminnan kulmakivet

Osallistujien mukaan tärkeimmiksi STK:n toiminnan kulmakiviksi muodostuivat:

1. TIEDOTUS

- tilaaja-tuottaja-yhteyden luominen
- yksi taho, josta saa tarvittaessa tietoa
- käynnissä ja kehitteillä olevista hankkeista ja tutkimuksista tiedottaminen
- työmuotojen esille tuominen

2. TUTKIMUS JA KEHITTÄMISTYÖ

- tutkimustilastot
- alan argumentointi
- käsitekeskustelun avaaminen
- kartoitus/tutkimus siitä, mitä alalla on tehty ja tehdään
- alan näkyvyyden lisääminen
- julkaisut

3. KOULUTUS

4. VERKOSTOITUMINEN

- alueellisesti, valtakunnallisesti, kansainvälisesti
- tekijöiden yhteenliittäminen
- mahdollisuus vaihtaa mielipiteitä
- kollegiaalinen tuki

Tiedotus sekä *tutkimus- ja kehittämistyö* sai kaikissa muhimoissa eniten mainintoja. Ne koettiin usein myös merkittävimmiksi kulmakiviksi. Silloinkin kun niitä ei oltu valittu tärkeimmäksi tehtäväksi, oli ne mainittu. Esimerkiksi Tampereella kaikki viisi pienryhmää ja Helsingissä (Tartsan) neljä pienryhmää viidestä mainitsivat kulmakivissään tiedotukseen ja tutkimukseen liittyviä tehtäviä.

Toiminnan merkittäväksi kulmakiveksi nousi myös *koulutus*. Tartsanissa kaikki viisi pienryhmää valitsivat koulutuksen yhdeksi toiminnan kivijaloista. Koulutuksen voisi ajatella liittyvän tutkimus- ja kehitystyön toimintakokonaisuuteen. Omaksi kulmakivekseen se nostettiin siitä syystä, että sana *koulutus* mainittiin usein.

Muuta:

Muhimossa osallistujat arvottivat pienryhmien luomia toimintakokonaisuuksia. 9 osallistujaa 22:sta valitsi tärkeimmäksi kulmakiven, joka koostui nelikosta: koulutus-tutkimus-kehitys-tilastot. Seuraavaksi eniten ääniä (6) sai ”Tekijät ja toimijat samalle kartalle”.

Seinäjoen muhimossa jako meni tasan kolmen kivijalan kesken:

Informointi ja tiedottaminen (2), kurssit tekijöille/tekijöiden kehittäminen (2), verkostoituminen (2), tarjolla oli myös tutkimus- ja kehitystyö (0), taiteellinen työ (0)

2.3. Soveltava teatteri vai soveltava taide?

STK-hanke on tässä muodossaan lähtenyt liikkeelle teatteri-ilmaisun ohjaajien tarpeista. Yksi suurimpia intohimoja herättänyt aihe liittyy kysymykseen siitä, tulisiko keskuksen palvelu kaikkia taidetta soveltavia ammattilaisia, ja heidän asiakkaitaan - vai sittenkin rajautua vain soveltavaa teatteria edustavaksi tahoksi?

Kysymys on ajankohtainen ja se herättää paljon argumentteja puolesta ja vastaan - ja myös mielipiteitä näiden väliltä: ”Minulla on kaksi mielipidettä. Hallinnointi olisi helpompaa teatterin nimellä, mutta ostajalle *teatteri* on sanana rajaava. Asiakkaan näkökulmasta teatteri on kuitenkin helpommin lähestyttävä sana kuin taide.”

Kun hanke on syytynyt TIO:jen keskuudessa on luontevaa nähdä STK tahona joka ylläpitää, kehittää ja vahvistaa teatteri-ilmaisun ohjaajien osaamista ja heidän asemaansa yhteiskunnassa. Hanke onkin monella tapaa koettu TIO:jen ammattikuntaa palvelevana, soveltavan teatterin keskittymänä.

“Teatteri-ilmaisun ohjaajalle Soveltavan teatterin keskus olisi käsite, joka helpottaisi eri ympäristöissä ja 'kielimaailmoissa' toimimista.” Tiukka raja soveltavaan teatteriin on tietenkin monen teatteria soveltavan tekijän intressien mukaista ja esimerkiksi Seinäjoen muhimossa liputettiin vahvasti keskuksen puolesta, joka kokoaisi yhteen nimenomaan soveltavan teatterin tekijät.

Argumentteja kaikista muhimoista:

- Raja toisi selkeyttä.
- Oman intressin kautta teatteri on lähinnä sydäntä.
- Ammattilaisten työstämä kesäteatterikenttä ja maakuntien lukuisat harrastajateatterit, keskuksen tulisi palvella myös tätä sektoria.
- Soveltava taide epämääräinen käsite ja soveltavan teatterin tekijälle vieraannuttava.
- Matti Meikäläiselle, yritys- tai sosiaalisektorille, teatteri on käsitettävämpi sana kuin taide.
- Epävarmuus siitä, mitkä kaikki alueet kuuluvat soveltavaan taiteeseen (tanssitaide, kuvataide, sirkus jne.?)
- Taiteen perusopetuksen massakokoontumisissa teatteri on ollut viimeinen tulija (mm. musiikki, kuvataide ovat olleet vahvemmin edustettuja): kun muut soveltavan taiteenalat ovat omassa asiassaan jo pitkällä, jääkö teatteri muiden jalkoihin?

Tampereen muhimossa sen sijaan todettiin, että Soveltavan taiteen keskus herättää kritiikkiä johtuen asian laajuudesta. Samalla nostettiin esiin kysymys kentän tarpeesta, kumpi palvelee kenttää paremmin? Tamperelaisten mielestä oli merkityksellistä, että asiakkaalle voitaisiin luoda yksi osoite soveltavan taiteen osaamiselle. Tampereen muhimolaiset olivat lähes yksinäisiä mielipiteessään siitä, että STK:n tulisi olla laaja soveltavan taiteen verkosto.

Argumentteja kaikista muhimoista:

- Asiakkaalle yksi taho, mistä löytää soveltavan taiteen ammattilaiset = asiakasystävällisempää.
- Monitaiteellisuus mahdollistaa laajemman rahoituspohjan.
- Soveltavan teatterin tavoitteissa yhdistyy usein estetiikka ja voimaantumisen, asioita, joita muillakin taideoilla harjoitetaan. Teatteri rajaa muut taiteenlajit ulkopuolelle, mikä ei ole tarkoituksenmukaista.
- Soveltavan draaman menetelmät eivät ole kaikki ”teatterillisia”, vaan moniammatillisia. Nyt jo lainataan paljon muilta taideoilta, joten oikeudenmukaista antaa myös niille aloille oma tila järjestäytyessä.
- Tämän ns. kattojärjestön poikkitaiteellisuus on ensisijaista! Ja myös näkyvyyden kannalta merkityksellistä!

2.4. Kriittiset kysymykset

Muhimoissa osallistujia pyydettiin nimeämään kynnyskysymyksiä, joihin aloitteen sen edistymiseksi tulisi pian löytää vastauksia. Keskeisiksi nousivat kysymykset toimintamuodosta, rahoituksesta ja siitä, miten "pitää liekkiä yllä".

1. KESKEISTEN TAVOTTEIDEN MÄÄRITTELEMINEN JA TOIMINNAN RAAMIEN LUOMINEN

Osallistujat kokivat, että jo hyvin pian tulee tietää, mikä on keskuksen ydintoimintaa ja toiminnan keskeiset tavoitteet. Keskukselle toivottiin jo pian toimintasuunnitelmaa!

Entä mikä toimintaa rajaa? Onko kyseessä soveltavan taiteen foorumi – vai kokoaako keskus kaikki taidetta soveltavat ammattilaiset? (Kysymystä pohditaan laajemmin aikaisemmin raportissa.)

2. SOPIVAN ORGANISAATIOMUODON LÖYTÄMINEN

Yksi selkeä vastausta vaativa kysymys on osallistujien mielestä sopivan organisaatiomuodon löytäminen. "Ei sateenvarjoinstituutiota vaan ruohonjuuritason limittyminen. STK:n tulisi olla mukana itse työssä, eikä mikään ylhäältä päin laskeutuva byrokraattinen rakenne".

Helsingin muhimossa nousi esiin myös idea Soveltavan Taiteen tiedotuskeskuksesta, joka loisi rahoitus pohjalle uudenlaisia mahdollisuuksia. Monet ehdottivat myös osuuskunnan tai yhdistyksen perustamista. Esille nousi myös kysymys siitä, kuinka lähteä liikkeelle ns. "toiminta edellä" ja miten toiminta todella on mahdollista käynnistää?

Yksi osallistujille tärkeä kysymys liittyi päätösvaltaan. Kuka (tai ketkä) johtavat keskusta ja millä tavalla vastuuhenkilöt valitaan? Kuka saa ja voi vaikuttaa keskuksen toimintaan? Lisäksi pohdittiin, että sidotaanko vaikuttaminen rahaan (palkkoihin), vai voiko kuka tahansa vaikuttaa keskuksen toimintaan.

3. RAHOITUSPOHJAN LÖYTÄMINEN

Yksi tärkeäksi noussut kysymys on tulevan keskuksen perusrahoitus: mistä rahoitus tulee ja ketkä ovat olennaisia yhteistyökumppaneita? Useat osallistujat olivat sitä mieltä, että hankkeen edistäminen vaatii yhden palkatun työntekijän, joka voi kokoaikaisesti rakentaa toimintaa.

Muita muhimossa toistuvia kysymyksiä oli mm. kysymys tilasta. Muhimoissa nousi kirkkaana esiin toive siitä, että STK olisi sekä fyysinen että virtuaalinen tila. Läsnäolijat pohtivat myös voiko toimintaa aloittaa ilman tilaa ja toisaalta, mikä on fyysisen tilan merkitys.

Keskeiseksi kysymykseksi nousi myös huoli "liekin hiipumisesta" ja miten hankkeelle olisi mahdollista luoda todellista jatkumoa? Osallistujat kyselivät miten hankkeesta tiedotetaan, kuka ylläpitää verkostoja ja hoitaa tiedotusta ja miten saada tieto STK:sta leviämään mahdollisimman laajalle. Toistuva kysymys oli myös miten sitouttaa hankkeesta kiinnostuneet mukaan toimintaan?

Kynnyskysymyksiksi nousi myös STK:n todellinen hyöty, mitä tämä hyöty todella olisi ja onko keskukselle tarvetta?

2.5. Mihin tarpeeseen hanke vastaa?

Se, mihin tarpeeseen STK-hanke vastaa voi jakaa muhimoihin osallistuneiden osalta pääpiirteittäin kahteen osaan; kentän sisäiseen tarpeeseen (mm. kollegiaalinen tuki) sekä ns. ulospäin suuntautuvaan tiedottamiseen. Erityisesti Tampereen Muhimossa osallistujien kaksitahoiset tarpeet korostuivat; muhimoihin osallistuneet taiteen ja teatterin tekijät kaipasivat kollegiaalista yhteistyötä sekä verkostoitumista, kun taas hallinnollisilla ja tuotannollisilla alueilla vaikuttavat näkivät keskuksen laaja-alaisena ja laajasti taiteellisena katto-organisaationa. Jälkimmäisten mielestä keskusta tarvitaan yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen, alan argumentoinnin ja tutkimustilastojen laatimiseen niin valtakunnallisesti kuin kansainvälisestikin.

Yhdistävää näissä kahdessa näkökulmassa on se, että soveltavan draaman – ja muiden soveltavan taiteen lajien – näkyvyyteen ja asemaan haluttiin parannusta. Erityisesti teatteri-ilmaisun ohjaajien parissa STK vastaisi myös ammatillisen identiteetin selkiytymisen ja vahvistumisen tarpeisiin.

3. Verkkokysely

Koska muhimoita järjestettiin vain muutamalla paikkakunnalla, mutta tietoa haluttiin mahdollisimman kattavasti maanlaajuisesti, avattiin kesäkuun alussa verkkokysely. Kysely oli suppea, mutta siinä kerättiin tietoa pääkohdista: millaista toimintaa vastaajat kaipaavat STK:n kaltaiselta foorumilta, mikä keskuksen nimi tulisi olla ja mitkä ovat tämän hankkeen onnistumisen avaimet. Verkkokysely oli auki elokuun viimeisille viikoille asti.

Vastauksia tuli määräaikaan mennessä 199. Tässä raportin osassa valotetaan näitä kyselyn tuloksia. Kaikki verkkokyselyn vastaukset on kerätty ylös ja tilastoitu sellaisenaan, mutta kyseessä ei ole tieteellinen raportti. Vastanneiden otanta määrittäytyi sen mukaan, kuka oli projektin tiedotuksen piirissä. Tiedotus verkkokyselystä kattoi suuren määrän soveltavan teatterin tekijöitä, mutta myös muita taide-aloja soveltavia ammattilaisia, taiteen kattojärjestöjä, oppilaitosten opettajakuntaa sekä joitain soveltavan taiteen asiakastahoja.

Valtaosa kyselyyn vastanneita oli teatteri-ilmaisun ohjaajia, mutta joukossa oli myös näyttelijöitä, opettajia, tuottajia, runoilija, lehtori, kirkkoherra, graafinen suunnittelija jne.

89% käytti työssään soveltavan taiteen menetelmiä
11% ei käyttänyt työssään soveltavan taiteen menetelmiä
30 % vastaajista oli kokemusta soveltavasta taiteesta yli 10 vuotta
20% oli kokemusta 5-10 vuotta
30% oli kokemusta 0-5 vuotta
16% oli soveltavan taiteen opiskelija
4% oli soveltavan taiteen harrastajia

3.1. Mitä STK:lta toivotaan?

Kysyttäessä "Mihin tarpeeseen voisit saada tukea STK:n kaltaiselta verkostolta", vastaukset hajaantuivat jonkin verran. Yksi vastaaja sai valita kolme vaihtoehtoa.

Verkostoituminen 109
Koottu tieto soveltavasta taiteesta 76
Uudet työmahdollisuudet 71

Ammatti-identiteetin vahvistaminen 38
Koulutus 37
Alueellisen toiminnan vahvistaminen 36
Työpajalaboratorio 35
Tiedotus 34
Kansainvälinen yhteistyö 31
Apurahojen hakeminen 28

Markkinointi 19
Liiketoiminnan rakentaminen 19
Työtila 18
Esitystoiminta 14

Joku muu 6
Ei mikään näistä 3

Joku muu, mikä? (Vastaukset suoria lainauksia):

- Juurruttaa soveltavaa taidetta yhteiskunnan rakenteisiin, olemassa olevaksi
- resurssien jakaminen tai vuokraaminen
- teatterin ja taiteen vielä ilmausumattomat taivaanrannat...
- Poikkitaiteellisiin projekteihin halukkaiden löytäminen.
- Keskustelua (sanoin tai muuten) työn lähtökohdista, etiikasta...
- Myös apurahat!
- Yhteistyön rakentaminen muun työ- ja elinkeinoelämän kanssa
- soveltavan teatterin statuksen ja "mielikuvan" selkeyttäminen alan ulkopuolisille
- tilaajalle helppo tapa tilata esitys tai toiminto, jonka STK toteuttaa.

2.2. Foorumin nimi

Nettikyselyyn vastanneista valtaosa koki Soveltavan Taiteen Keskuksen olevan lähimpänä omaa toivetta nimeksi:

66% Soveltavan Taiteen keskus
23% Soveltavan Teatterin keskus
21% Joku muu .

Vastaajien nimiehdotuksia ja muita kommentteja:

- Solmu ?
- AKTIO
- "Keskus" on aika kattava sanana. Alku toimii.
- joku hauska ja selkeä brändimäinen esim. taidesovellukset tai taidetta
- alkemistisen teatterin keskus
- mikä tahansa joka ei kuulosta teollisuuden ammattiliikkeeltä
- Esim. Tori tai jokin muu naseva, tai sitten vaikka Osallistavan taiteen keskus
- Joku foorumi, nimi joka kertoo mistä on kyse ja joka jopa aukeaa kaikille
- soveltava-sana kokee pian inflaation
- Pitää tehdä ensin paljon työtä, ennenkuin tiedetään, mitä "soveltava" merkitsee

-Ei korvaavaa vaihtoehtoa, mutta ei missään kumpikaan edellämaituista

3.3. Hankkeen tärkeys

55% koki hankkeen erittäin tai todella tärkeäksi

31% koki hankkeen tärkeäksi

14% koki hankkeen hieman tai ei lainkaan tärkeäksi.

3.4. Mitkä ovat tämän hankkeen onnistumisen avaimet?

Vastauksissa korostuivat maanlaajuisuus, avoimuus, selkeä linja ja selkeät tavoitteet, rahoituksen järjestäminen, pitkäjänteisyys, ammattimaisuus ja yhteistyö muiden toimijoiden kanssa.

Seuraavat kohdat ovat suoria lainauksia vastaajien kommentteista.

- avoimuus - yhteistyö laaja-alaisesti alan toimijoiden kanssa
- "puolueeton" vetäjä, joka aiheuttaa kentällä luottamusta siitä ettei tavoittele vain omaa tai ryhmänsä etua
- Se että tehdään jotain konkreettista yhdessä. Aivan upea tää kyselylomake! Olette tehneet aivan upeaa myyräntyötä. Tässä näkyy omistautuminen hyvän asian puolesta. Itse toivoisin, että keskus olisi kaksisuuntainen elin, jonka avulla voisin verkostoitua, kehittää ja kehittyä. Tila olisi mahtava joskus tulevaisuudessa! Entä jos järjestettäisiin soveltavan esitystaitteen festarit. Näytettäisiin ulospäin se, mihin kaikkeen soveltavaa teatteria, -sirkusta, - tanssia voidaan käyttää. (Voisi tehdä hyvää myös koulutusohjelmamme suojelemiseksi.) Jaettaisiin tietoa ja ideoita toisillemme! Niin ja keskuksen voisi hakea oppia myös ulkomailta esim. netin, opintomatkojen sekä vierailijoiden avulla! Kehitytään yhdessä!
- Yhteistyö koko Suomen mittakaavassa - ei vain Helsinki ja lähialueet. Keski-Suomessa ja pohjoisemminkin on paljon toimintaa, jota pitäisi tukea ja jolle pitäisi saada enemmän näkyvyyttä yhteisen toiminnan kautta.
- Ammattitaitoinen vetäjä/toiminnanjohtaja yhdistykseen, joka luotsaa sen hyvään alkuun. Ja se että jäsenet kantavat aktiivisesti kortensa kehoon eivätkä vain odota että yhdistys tarjoaa heille ilmaiset avaimet, ilman että tarvitsee itse tehdä mitään.
- Saada mukaan mahdollisimman suuri porukka, toimia porukan ääntä kuunnellen ja kohti selkeätä yhteistä tavoitetta.
- Sitoutuminen, hyvä pohjasuunnittelu, hankkeen todellinen leviäminen muuallekin kuin pääkaupunkiseudulle
- Selkeä linja ja visio, rajattu sisältö (määriteltävä, onko kyseessä soveltavan taiteen vai soveltavan teatterin keskus, eivät ole yhtä kuin). Uskon, että varsinkin monille nuorille aikuisille keskus olisi tärkeä kiintopiste. Loisi uusia työmahdollisuuksia, ja kontaktiverkostoa, minkä kautta oma ammattikenttä voisi laajentua. Onnistumisen

avaimia: Innovatiivisuus Periksiantamattomuus Pioneerin varustus Merkityksellisyys

- vahva selkeä agenda, kirkas tavoite, yhteisrintama, soveltavan teatteri -nimikkeen arvionti > onko kyseinen nimike asianmukainen, sillä teatterityöskentelyn ulkopuoliset henkilöt = asiakkaat/tilaajat hahmottavat nimen niin, että siinä ollaan tekemisessä jotenkin teatterin kanssa, mutta ei niin ammatillisesti tai taiteellisesti kuin ns. oikeat taiteen tekijät, liikutaan periferia-alueella jossa jokainen tekijä nyt toimii vähän niinkuin fiilis pohjalta <> arvostus?
- Kärsivällisyys ja tasa-arvoinen toiminta suunnittelussa: alueellinen tasa-arvo eristyneesti, sekä päätöksenteon avaaminen kaikille jotka asiasta todella ovat kiinnostuneita.
- Hyvät yhteistyökumppanit, hyvä ja ajassa oleva markkinointi ja tiedotus, kunnallispoliitikkojen lobbaus. Asioiden rohkea toisin tekeminen, ihmisten kuuleminen (sekä kokemusten, että uusien ideoiden osalta).
- Yhteistyö läänintaiteilijoiden/taidetoimikuntien kanssa? Ainakin Pohjois-Savossa on jo osallistavien menetelmien läänintaiteilija...
- Avoimuus, tiedotus. Laajalle kansallisesti (ja kansainvälisestikin) levittänyt verkosto, jossa jäseniä ympäri Suomen. Alueellisista toimijoista koottu jäsenverkosto, joka tiedottaa eri puolella Suomea tapahtuvasta soveltavan taiteen toiminnasta.
- Ammattitaitoinen työryhmä.
- Avoin, tasa-arvoinen ja jämäkkä toimintakulttuuri
- Selkeys ja mahdollisimman läpinäkyvä tekeminen. Sinnikkyys. Ylpeys ja ymmärrys soveltavasta taiteesta.
- Yhdistyksen perustaminen, jonka jäsenillä on aikaa ja motivaatiota paneutua projektiin. Tuottajan palkkaaminen yhdistykselle, jotta tiedotus pysyy jatkuvana.
- Hallinnollinen johtava organisaatio, jossa myös tuottajuudellinen näkökulma ymmärretään. Kulttuuri voi parhaimmillaan olla kannattavaa ja monipuolista liiketoimintaa, kunhan sitä osataan johtaa oikein ja euroja käyttää oikeissa kohdissa.
- Se, että jätetään pilkkuihin takertuminen nurkkiin, egot sivuun ja keskitytään aluksi pariin-max muutamaan toimitoon/toimintaan, jotka saadaan dynaamisesti toimimaan. Sellainen "no sit vois kans olla tällainen cupcake-ilta ja lisäksi pitäis tukea tota ekonomisen kehityksen eläinkehä" -sirpaloituminen ei toimi jos halutaan toimiva, kärkimäinen organisaatio.
- yhteisten pelisääntöjen laatiminen - pitkäntähtäimen suunnitelma keskuksen toiminnan kehittämisestä, näkyvyydestä ja funktiosta - monipuolisuus ja moninäkökulmaisuus - osaavat vetäjät / tekijät / kouluttajat kaikille osa-alueille + avoimuus niin ettei keskuksesta tuli vain jonkun porukan sisäpiirikerhoa - rahoituksen saaminen: jokainen jaksaa vain rajallisen määrän talkootyötä!
- asiaa eteenpäin vievät ja siihen sitoutuneet ihmiset, aktiivisuus, selkeät päämäärät, starttirahoitus/alkupääoma (= jotakin, jolla laukaista asiat käyntiin), visio
- tarkka profiloituminen ja tiedotus, jotta saadaan oikeanlaista näkyvyyttä ja oikeat ihmiset mukaan toimintaan. Selkeät tavoitteet ja harkinta, keille ammattitoimijoille se olisi oikea paikka. Kiinteä toimitila olisi myös heti alkuun oiva, jotta toiminta pääsisi starttaamaan ja sillä olisi oma "keskus" ja toimisto.

- Että saataisiin mahdollisimman monet mukaan. Ja keskus yleiseen tietoisuuteen jokapuolella.
- hyvät toimijat, merkittävät tukijat
- Aktiivinen keskustelu tekijöiden kesken, innostaminen ja luottamuksen vahvistaminen hankkeen tärkeyden puolesta. Hyvät hankkeen vetäjät ja jokaisella paikkakunnalla yksi tai muutama vastuuvetäjä, joka/jotka koordinoi paikalliset tekijät yhteen, tiedottaa sekä kokoaa tekijöitä säännöllisin väliajoin aivoriiveen tmv.
- asiantuntemus, laaja-alaiset verkostot, yhteinen päämäärä ja visio toiminnasta
- Avoimuus ja ennakkoluulottomuus, pitkäjänteinen ja määrätietoinen ydinryhmä käynnistämisen varmistamiseksi, taiteellisen ja yhteiskunnallisen toiminnan ja keskustelun näkyväksi tekeminen, yhteistyö muiden toimijoiden kanssa (instituutiot kuten teatterit, koulut ym., ryhmät, järjestöt, yhdistykset...) TILA: vaikka olisi väliaikainen niin riittävän pitkäaikainen aluksi, toimiva, hyvä sijainti. Ja vielä: kunnianhimoiset tavoitteet ja demokraattiset toimintaperiaatteet!
- Positiivinen vuorovaikutus ja verkottuminen Selkeä yhteinen päämäärä ja yhteinen tahtotila Tutkimustiedon kerääminen ja tiedon levitys
- Laaja verkostoituminen, myös eri taiteen alojen tekijöiden kesken
- Rahoitus projektille, jotta voidaan palkata henkilöitä vetämään keskusta. Toinen tärkeä onnistumisen avain on projektin näkyvyys, jotta soveltava taide ja sen tekijät nähtäisiin merkittävinä toimijoina, joilla on muulle yhteiskunnalle tarjottavana täkeätä tietotaitoa ja osaamista.
- Rahoitus, osaava henkilöstö, alueellinen toiminta - toimipisteet pääkaupunkiseudun ulkopuolella.
- Se, että hanke ja sen tulokset toteutetaan laadukkaasti ja ammattimaisesti asiantuntijoita ja ennen kaikkea asiakkaita kuunnellen. Liike-elämän ja työyhteisöjen näkökulma kannattaa ottaa myös huomioon, asiakkaan todelliset tavoitteet ennen kaikkea ja miten STK niihin vastaa. Soveltavan taiteen keskus nimeksi siksi, että kannattaa alusta saakka verkostoitua myös muiden taiteen alojen soveltajien kanssa. Teatteri on vain yksi väline. Rajoja rikkovaa yhteistyötä kannattaa hakea.
- Avoimuus ja tervetulleeksi toivottaminen niin kaikille kentän tekijöille kuin moninaiselle yleisölle/osallistujille.
- Aktiiviset toimijat, jotka tiedostavat taiteen ja kulttuurin vaikutusmahdollisuudet ja merkityksen.
- sitoutuminen, riittävät resurssit sekä aloudellisesti että toiminnallisesti
- Hyvä koordinointi ja suunnittelu, toiminnan taloussuunnittelu: ei saa olla avustusten varassa muhinoiva laitos, jolla ei ole motivaatiota tavoitteelliseen liiketoimintaan vaan vahvasti markkinointilähtöinen toiminta jolla saadaan tulosta ja näkyvyyttä, vrt. cirque du soleil.
- Soveltavan taiteen merkityksen korostaminen taiteellisessa mielessä myöskin eikä pelkästään sosiaalisessa kontekstissa.
- Tämä on kuolleena syntynyt ajatus. Suomeen ei tarvita nykyisten (varsin heikosti resursoitujen) keskusten lisäksi enää yhtään lisää keskuksia vaan taiteen soveltavaa

käyttöä koskevat palvelut pitää organisoida jo olemassa olevien organisaatioiden puitteissa kuten esimerkiksi Teatterin tiedotuskeskus, Tanssin tiedotuskeskus, Sirkuksen tiedotuskeskus ja Tanssin aluekeskusverkosto jne. Jo olemassa olevien organisaatioiden toimintaa pitää kehittää siten, että taiteen soveltava käyttö saa niissä paikkansa. Soveltavaa taidetta koskevan tiedon pitää kumuloitua Taideyliopistoon, jonka pitää panostaa taiteen soveltavan käytön tutkimukseen. Alan koulutusta tulisi järjestää MA- tutkinnon jälkeisinä erikoistumisopintoina Taideyliopistossa.

- Selkeä visio, raha ja ammattitaitoiset tuottajat
- -rahoituksen löytäminen, sekä alkuun että pitkällä tähtäimellä -taiteenlajien tasavertaisuus (että ei vain teatteria, vaan myös kaikkia muitakin taiteen lajeja) -alueiden erilaisuuden ymmärtäminen / Alueiden erilaiset tarpeet -Hankkeen levittäytyminen vahvasti pääkaupunkiseudun ulkopuolelle. Toiminnan vahvistaminen kehä 3:n ulkopuolella. Soveltavan taiteen vieminen sinne missä sitä ei vielä ole niin paljoa.
- Yhteisten tavoitteiden löytäminen, toiminnan säännöllisyys ja alueellisuus, jotta toimintaan osallistuminen tuntuu mielekkäältä. Vaikka pääpaikka olisi Helsinki, olisi hyvä että toiminta ei keskittyisi sinne, vaan että paikalliset toimijat voisivat toimia yhdessä hankkeen piirissä. Ennen muutahan tämä on toiminnallinen / käytännöllinen hanke, ei vain hallinnointia.
- Ammattimaisuus, rohkeus, mahdollisten yhteistyökumppanien etsintä sekä löytö, aktiivinen ja motivoitunut "homma-hoitoon-ja-haltuun" asenne.
- avoimuus, kollegiaalinen jakaminen ja kokeineiden tekijöiden konsultointi
- Rahoitus, jotta STK:n kehitystyö olisi mahdollista ja tämän jälkeen yhteisesti määriteltyihin tavoitteisiin sitoutuneet työntekijät.
- Tärkeintä on, että se kokoaa mahdollisimman kattavasti soveltavan teatterin tekijät yhteen - ja että toimijat ja tavoitteet pystytään kommunikoimaan yleisölle selkeästi.
- Monitaiteelliset toimijaryhmät - Arvovaltaiset/arvostetut ja luottamusta nauttivat yhteistyökumppanit muun elinkeinoelämän puolelta. Tällä taataan että samanmieliset taidekeskeiset ihmiset eivät vain jää puuhastelemaan keskenään, vaan oikeasti syntyy liiketoiminnallisesti perusteltavissa olevaa lisäarvoa, jolla taiteentekijät voivat saada elantoaan tulevaisuudessa. - Järkevästi ja kestävästi suunniteltu ansaintalogiikka, joka pohjautuu mahdollisimman vähän apurahoihin ja mahdollisimman paljon liiketoiminnalliseen malliin. - Selkeä hyötyjen argumentointi, oli ne sitten aineettomia tai aineellisia
- Riittävä tiedotus sekä toimijoille että "käyttäjille". Erilaisia verkostoja ja linkkipankkeja ja muita sivustoja löytyy, mutta kuka niitä käyttää ja ylläpitää? Eli: toiminnan olisi oltava enemmän kuin vain tekijäpankkina toimimista, ja STK:n nimen olisi tultava tutuksi myös tapahtumia/koulutusta/yms järjestävänä tahona. Selkeys, ajantasaiset yhteystiedot, kirkas käsitys siitä, mitä ollaan tekemässä, kenelle ja keiden kanssa.
- Löytää tarpeeksi paljon aiheesta kiinnostuneita ja hankkeeseen situoutuneita ihmisiä, ei vain palveluntarjoajia vaan myös kohderyhmä asiakkaita jotka voivat osallistua toiminnan rakentamiseen ja tarpeitten kartottamiseen.
- Näkyvyys ulospäin selkeässä, tavoitettavassa, kiinnostavassa muodossa, jotta mahdolliset rahoittajat ja tilaajat näkevät mistä on kysymys.
- Varmaankin olisi hyvä päästä pikaisesti nimen miettimisestä eteenpäin siihen, mitä

voidaan tehdä, miten mahdollistaa verkostoitumista yms

- Selkeät tavoitteet.
- Avoin ja läpinäkyvä tiedottaminen jo hankkeen suunnitteluvaiheessa. Pysyvän perusrahoituksen löytyminen keskuksen ammattitaitoisen vetäjän/vetäjien palkkoihin, tilavuokriin yms. haaste.
- Päätäväisyys ja avoimuus
- Avoin ilmapiiri, sekä rohkean ja omaperäisen taiteen tukeminen. Riskien otto.
- Yhteistyö!
- 1. Kuinka onnistunut on hankkeen raja. Mille taiteiden aloille? Onko sillä toisaalta tässä väliä? Ehkä raja vain esittäviin taiteisiin / teatteriin&tanssiin on vanhanaikainen. Jos ei lähdetä taidelajien poisrajaamisesta, mille kohderyhmille? Yrityksille? Lapsille ja nuorille? Maahanmuuttotautaisille? Onko muita ryhmiä? 2. Millä lailla "ei-soveltavan taiteen" tekijät ovat mukana toiminnassa. Itse en ole toiminut soveltavan taiteen parissa. Mutta aihepiiri saattaisi kiinnostaa minua. Tällä hetkellä mielikuvaani itsestäni toimimassa soveltavana taiteilijana kuitenkin hieman rajoittaa oletus, että minun pitäisi olla persoonaltani pedagogisempi kuin mihin uskon pystyväni. Tämä jako voi olla peruja ihan taidekoulutuksesta. Hankkeen yksi tärkeä tehtävä voisi olla kysä sitä mitä kaikkea soveltava taide voisi olla.
- Soveltavan esitystaiteen tekijät ja ammattilaiset tulee voida saavuttaa rohkeasti mahdollisimman montaa välinettä ja some-työkalua käyttäen- puskaradiota olisi hyvä käyttää ja jakaa esim. interaktiivisia käyntikortteja. ilmaiset seminaarit on myös hyvä tapa tavoittaa paikkakunnittain ihmisiä.
- Hyvä kommunikaatio ja yhteistyö. Tarvittavan rahoituksen hankkiminen. Tiedotus ja markkinointi ulospäin sekä konkreettiset esimerkit toiminnasta.
- Että tiedotus asioista, koulutus ja seminaarit järjestettäisiin myös itäisessä Suomessa. Alueena Erityisen tärkeä!
- Jatkuvuus sekä yhteistyö eri tahojen kesken.
- Tarvitaan varmasti hyvä ydintoimijajoukko, jotka kaikki ovat hyvin motivoituneita pitkäjänteiseen yhteistyöhön. Tässä kohtaa ei saa toimia "liian taiteellisesti".
- Yhteistyöverkostot. Laaja-alainen rahoituspohja. Toiminnan dynaaminen johtaminen.
- Yhteistyön luominen, kuinka saada eri tekijät mukaan (taiteilijat, tuottajat, tutkijat, viralliset tahot, yksityissektori).
- Kaikkien näyttämötaiteiden mukaanotto - ei nurkkakuntaisuutta. Riittävä rahoitus.
- Organisaatio, tiedotus ja rahoitus
- Laaja-alaisuus, monitaiteisuus, uudet ja tuoreet näkökulmat!
- Riittävä rahoitus...
- Vahvat perusarvot ja suuri avoimuus
- Vaikea kysymys. Ihmiset ja heidän pitkäjänteinen työ soveltavan taiteen piirissä. Oikeiden ihmisten löytäminen ja yhteistyötahot jne.

- Ammattimainen ja laadukas toiminta, ei harrastajia, liiketoimintalähtöisyys eikä apurahameininki
- selkeät vastuuhenkilöt
- Me yhdessä
- Pitkäjänteisyys, verkostoituminen, lobbaaminen, rahoituskanavien löytäminen, jaksaminen!
- Verkostoituminen, sosiaali- ja terveysalan sekä taidealojen molemminpuolinen kunnioitus ja uteliaisuus molempien alojen työtä kohtaan.
- Otetaan mahdollisimman hyvin koko Suomi, pohjoinen myös huomioon.
- yhteistyö, innostus ja tavoitteellisuus
- Laaja tuki usealta taholta, rahoitus ja apurahojen saanti, Perustamiseen esittävän taiteen sekä markkinoinnin kentältä valikoidut ammattilaiset, vahva usko keskuksen arpeellisuuteen, tiedotus keskuksen rakentamisesta, jotta jo valmistusprosessia pystyisi seurata.
- Hankkeessa kartoitetaan selkeästi olemassaolevat rakenteet, verkostot ja muut, joiden avulla luodaan aidosti soveltavan teatterin (taiteen) tekijöiden tarpeita palveleva valtakunnallinen kokonaisuus.
- Minusta tämä on äärimmäisen tärkeä hanke, mutta en pidä pätkääkään "soveltava taide"-termistä. Koen, että kaikki taide on taidetta, tekee sitä sitten taiteilijat keskenään tai taiteilijat minkä tahansa ryhmän kanssa. Soveltavasta voi mielestäni puhua oikeastaan ainoastaan silloin, jos taiteen keinoja todella sovelletaan johonkin, esim. matematiikan opettamiseen. Mutta jos taidetta tehdään vaikka lasten, vammaisten, mamujen tai vanhusten parissa, se on ehdottomasti taidetta itsessään ja silloin myös tekijöiden olisi tosi tärkeä tunnistaa tämä mielestäni tosi arvolatautunut termistö. Vastaan alle, että "kyllä, käytän soveltavan taiteen menetelmiä työssäni", vaikka mielestäni teen taidetta silloin kun teen, en sovelle, paitsi joskus harvoin (esim. jonkin ryhmän ryhmäytymisessä voi käyttää taiteen keinoja, vaikkei muuten olisikaan kyse taidekurssista). Tämä on kuitenkin minusta yksi onnistumisen avain, että termistö laitetaan kohdalleen. Toinen avain on toki saada ihmiset kattavasti mukaan tähän, poikkitaiteellisuus on varmastikin yksi tosi hyvä lähtökohta. Esim. sirkuksen puolella näitä juttuja on tosi paljon jo mietitty.
- Kentän halu ja ymmärrys siitä, että tällainen asia saa aina myös muut tahot ymmärtämään mitä soveltava teatteri on.
- että kohteet löytävät taiteilijat, etteivät taiteilijat touhua itseksensä, vaan saadaan oikeaa integraatiota ja että ihmiset ymmärtävät, mistä tässä on kyse.
- Näkyvyys, hyvä tiedotus
- Kykenevät tekijät, omien ja sidosryhmien tuki, sekä tiedotus ja rahoitus.
- Mielestäni olisi tärkeää, että se palvelisi eri taiteen aloja, ei pelkästään teatteria. Tämä voisi synnyttää uudenlaisia yhteistyökuvioita ja taiteilijoiden välistä vuoropuhelua.
- Alueelliset keskuskeskukset; ei vain pääkaupunkikeskeisyys, eri alojen tekijöiden verkostoituminen ja yhteistyö, taidekäsitusten jako.
- Tarvittava rahoitus

- pidän hanketta hieman tärkeänä siksi, että kaikkien jo olemassa olevien taidekeskusten tehtävänä olisi vahvistaa taidelähtöisten menetelmien käytön osaamista, tunnettuutta, erityistä tukea tarvitsevien ihmisten kanssa toimimista jne. erillinen keskus lisää erillisyyttä, jota "soveltavan taiteen" kohderyhmät eivät juuri nimenomaan kaipaa vaan inklusiota yhteiskuntaan
- Hanke onnistuu jos ryhdytään toimeen. Tämmöinen hanke varmasti teettää toita toimijoilleen, mutta myös antaa paljon. Toivon sydämestäni että hanke onnistuu.
- En tiedä tästä tarpeeksi että osaisin vastata kysymykseen.
- Monipuolisuus
- Selkeät tavoitteet ja selkeä toimintasuunnitelma tavoitteiden saavuttamiseksi.
- Tavoitteena on kai avata taiteelle uusia toteutumipaikkoja. Tulisi rakentaa luottamus, ymmärrys ja kunnioitus niiden paikkojen muiden toimijoiden kanssa. Tulisi myös luoda loppumaton, vireä ajatusten pulpahtelu, vaihto ja kehittäminen, joka tukisi ja haastaisi taiteilijoita ja muita voimijoita.
- Kentän laaja tuki. Rohkeus haluta paljon. Viisaus nähdä pitkälle. Kärsivällisyys: tarvitaan aikaa rakentaa jotakin hyvää ja kestävää.
- Näkemyksellinen suunnittelu, koordinointi ja toteutus Syvälinen taiteen tuntemus Ymmärrys yhteiskunnan rakenteista ja taiteen mahdollisuuksista vuorovaikutukseen siinä
- Mielestäni tärkeää olisi, että keskus olisi laajemminkin soveltavan taiteen keskus, ei vain teatterin. Lisäksi koen että onnistuminen vaatii riittävän laaja-alaista mukaan lähtemistä.
- Laaja yhteistyö, jossa huomioidaan rohkeasti erilaiset ja uudenlaiset alat.
- Riittävät resurssit hanketta vetävälle henkilökunnalle sekä riittävä kattavuus: kaikki soveltavat taiteet mukaan ja valtakunnallinen ja mielellään jopa kansainvälinen verkosto.
- Avarakatseinen laaja yhteistyö
- Alkuvaiheessa keskeisten henkilöiden ja yhteisöjen sitoutuminen ilman julkista tukea, sillä taiteen (lisä)tukemisen tunnelinäkymät muutaman vuoden päähän eivät lupaa paljon valoa. Yksityisten rahastojen ja säätiöiden kanssa pitäisi päästä esimerkiksi kolmevuotisiin hankerahoitussopimuksiin.
- Konkreettisuus, synnergia, yhteistyö
- Laaja-alainen yhteistyö eri taidemuotojen edustajien kanssa.
- Kysytään tekijöiltä mitä tarvitaan ja sitten palvellaan heitä. Ei turhaa byrokratiaa.
- rahoitus, yhteistyö, tiedottaminen
- Ettei astuta muiden järjestöjen varpaille tekemällä päällekkäistä toimintaa
- riittävästi eri alojen porukkaa eri puolilta maata
- Verkostoituminen. Avoimuus. Yhteistyö.
- Informaation kulkeminen, että alan toimijat saavat tietoa hankkeesta ja pääsevät osallistumaan toimintaan. Rahoitus, jotta toiminta saadaan vakiintumaan. Rohkeus, jotta uutta saadaan rohkeasti kokeilla. Varsinkin työpajalaboratoriot kiinnostavat

- Avun tarjoaminen sitä tarvitseville, avoimuus uusille ideoille, hankkeen kehittäminen yhdessä "asiakkaiden" kanssa; heidän tarpeisiinsa vastaaminen.
- Keskusten perustamisessa on vaarana, että resursseja ja aikaa hukataan paperien pyörittämiseen, sen sijaan, että oikeasti tuettaisiin taiteilijoita ja kehitettäisiin kentän rakenteita. Siksi on tärkeää kuunnella herkästi mitä kenttä oikeasti tarvitsee: yhteistä tiedotusta, tiloja, koulutusta, residenssejä, taiteilijavaihtoa, keskusteluja, ammatillista tukea esim apuraha-asioissa. Vai perustetaanko keskus vastaamaan yleisön tarpeita? (tiedotus, esitykset, keskustelut, jne.)
- laaja-alainen kentän kuuntelu, että varmistetaan, että kaikki ovat mukana toisaalta viestin vieminen päättäjille
- Jalkautuminen, kentän rakenteen ja eri ammattien vaatimusten tunteminen, verkostoituminen, raja-aitojen madaltaminen, yhteisten foorumien/tilaisuuksien
- Avoin yhteistyö eri taiteenalojen kesken. Alkupääoman kerääminen useammasta eri lähteestä. (SoTe, OKM, TEM ja yksityinen sektori) Pitkäaikaisen omavaraisuuteen tähtäävän rahoitusmallin kehittäminen. Matalat juoksevat kulut.
- Kuulen hankkeesta nyt ensimmäisen kerran tämän kyselyn kautta, joten tiedän hankkeesta sen, mitä tästä kyselystä ilmenee. Tiedotusta kannattaisi varmaankin siis tehostaa. Aihe kiinnostaa ihan sanomattoman paljon ja todella tarvitsisin työssäni tietoa soveltavan taiteen käytöstä. Teen työtä turvapaikanhakijoiden parissa vastaanottokeskuksessa ja tarvetta on sekä pedagogisessa, että terapeutisessa käytössä.
- avoimuus kaikkia taiteen aloja kohtaan, alueellisuus (ei-Helsinki-keskeisyys)
- Laaja yhteistyö ja tiedottaminen alalla työskenteleville.
- Avoin tiedottaminen ja yhteishyödyllinen ajattelutapa! Mitään taiteen aloja ei saa arvottaa toinen toistaan paremmaksi. Myös valtakunnallisuus aspekti on otettava avoimin mielin vastaan! Keskus sanasta ei ikävä kyllä tule edellinen ajatus mieleeni...
- Jos yhdistys pystyisi järjestämään tiloja (harjoitus ja tanssisalityyppisiä) joita vuokraisi alueen eri toimijoille, se olisi huippua. Harjoitustilojen puute on ongelma monilla alueilla. Samoissa tiloissa pyöriminen edesauttaisi myös yhteistyötä eri toimijoiden välillä. Oulussa kaupungin ylläpitämä Valve on hyvä esimerkki tällaisesta tilasta. Sen kapasiteetti ei vain tahdo riittää.
- Sitoutuneet osallistujat ja jäsenet
- On joku taho/henkilö joka ajaa asiaa eteenpäin, etsii rahoitusta hankkeelle ja mahdollistaa toiminnan kehittymisen.
- Aktiiviset teatteri-ilmaisun ohjaajat, taloudellinen tuki
- Tiedotus -Yhteisön riittävä tuki -Hyvin tehty ja jäsennelty toimintasuunnitelma -Näkyvyys valtakunnallisesti
- Valtakunnallinen yhteistyö.
- Kentällä toimivien ihmisten kuuntelu ja mukaan ottaminen.
- Sitoutuneet ihmiset mukana hankkeessa viemässä toimintaa eteenpäin. Ja se, että kaikki taiteenlajit jakavat ja tekevät yhteistyötä. Itse olen löytänyt eri taiteita sekoittamalla paljon uusia työkaluja, kontakteja ja töitä.

- kun saadaan vaan toimimaan
- Täytyisi löytää tulinen sakki, joka on niin tulinen että pakottautuu toteuttamaan kaiken palonsa myös käytännössä... Alkemistisenkin teatterin tekijät tarvitsevat tulta ja viljelä silmäyksiä tai koko hanke(ja teatterista yleensä jäljellä olevat loput) tukehtuu siihen että kuvitellaan jo tietävämme miten se toimii... tästä kyseisestä teatterin alasta on jo nyt syntynyt ahtaita, tylsistyttyviä ja turvanhakuisia (ja itseään vakuuttelevia) käsityksiä ja toimintatapoja. Jotta keskus tai muu organisoitunut toiminta voisi toteutua tarvitaan kaiken tämän tylsistyttyvän turvahakuisuuden lopullinen murskaaminen ja heittäytyminen koko taiteenlajin äärelle tuoreesti ja uusina, rohkean pelokkaina kuin pisarat miekan ja katseen terällä...
- Olisi hyvä jos hankkeella olisi oma blogi tai www -sivusto. Ainakaan Muu ry:n jäsenkirjeen mukana ei sellaista ollut. Haluaisin tietää taustoista enemmän ja siksi vastaan nyt kyselyyn ihan randomina. Soveltavan taiteen määritelmää olisi tarpeen myös selkeyttää.
- Alusta alkaen vahva alueellisuus eli toimintaryhmiä/toimipisteitä eri puolille Suomea, aluksi panostusta toimijoiden keskinäiseen tutustumiseen ja verkottumiseen, palkattuja työntekijöitä vetämässä ja koordinoimassa Keskuksen syntymistä.
- Soveltavan teatterin keskuksen tehtävä tulisi nähdäkseni olla: kantaa soveltavan taiteen soittoa, synnyttää ja levittää tietoa, luoda verkostoja, järjestää seminaareja ja tapahtumia ja luoda uskottavuutta koko alalle. Avaimia ovat ainakin: -> Saada STK:n takana olevien ihmisten kymmenet erilaiset ajatukset jäsennettyä fokusoiduksi suunnaksi, jota kohti on mahdollista masinoida joukkovoimaa. Eli pitää kaikki mahdollinen tuki hankkeen takana ilman että hankkeen fokus on liian epätarkka. Tsemppiä siihen! ->Sitten vain raakaa työtä ja voiman suuntaamista kohti tavoitetta! Ja vielä: On ensiarvoisen tärkeää oppia puhumaan alastamme niin, että sen ymmärtävät muutkin kuin tekijät itse. On ensiarvoisen tärkeää oppia raportoimaan ja julkaisemaan tietoa siitä, mitä on tehty ja mitä hyviä vaikutuksia työllämme on! On tärkeää kerätä systemaattisesti palautetta ja kehittää muita keinoja arvioida työmme vaikuttavuutta. On yhäti niin, että kun esim. ihan internetsistä yrittää löytää tietoa soveltavasta taiteesta, soveltavasta taiteesta tms. niin juuri mitään ei löydy. Varmasti hienoja juttuja tehdään, mutta ne jäävät ikäänkuin salaisiksi. (Mikä on sinällään jopa perusteltua usein osittain, koska tietty intiimiys kuuluu useisiin töihimme. Olisi kuitenkin löydettävä keino kertoa oleellisia asioita myös ns. intiimeistä progiksista.) Yhdellä sanalla ilmaistuna tarvitsemme evidenssiä, eli todisteita siitä, että työmme on merkittävää, eikä vain puuhastelua. On paljon kv.tutkimusta (esim. siitä kuinka taiteen tekeminen tekee ihmiselle hyvää) ja jonkinverran jo kansallistakin tutkimusta aiheesta ja sen julkittuominen ja pinnallapitäminen on tärkeää. Eli ihan raaka tutkimustieto olisi kova juttu! Tutkimus olisi siis hyvä asia ja lisäksi evidenssiä voi kerätä ihan itsekin ottamalla sen säännölliseksi osaksi työrotiinejaan. Tarkoitan nyt ihan esim. raportointia, kirjoittamista, bloggaamista, lehtijuttujen aktiivista metsästämistä ja muunkin median tietysti, dokumenttielokuvien ja -valokuvien ottamista osaksi työtapaansa, sekä palautteen keräämistä ja julkistamista. Me tekijäthän itse tiedämme usein että hyvin meni ja tärkeää oli, mutta kyse on siitä, miten saamme vakuutettua ne jotka eivät usko, sekä rahoittajat, jotka usein arvostavat jotain ihan muuta kuin fiilispohjaa. Evidenssin keruun pitäisi olla osa meidän jokaisen rutiinejamme. Jos jotain STK:lta toivoisin, olisi se tuon evidenssin keruun juurruttamisen osaksi meidän kaikkien toimintatapaamme.
- Usko ja tiedottaminen, aika on hyvä tämänlaiseen toimintaan.
- Laaja-alainen yhteistyö olemassa olevien verkostojen/yhteisöjen kanssa. Valtion tiedotuskeskusrahituksen saaminen, jossa kannattaa hakea tarkasti asiantuntija-apua. Monesti hankevelhot tietävät mutkia ja porsaanreikiä, joita ei tulisi äkkiä itse ajatelleeksi.

Keskuksen perustamisvaiheessa / pysyvän rahoituspohjan hankkimisen ajalle kannattaisi etsiä hankerahoitusta (myös EU-rahoitusta, yhteispohjoismaista rahoitusta jne. jotka vaativat ulkomaisia kumppaneita, mutta niitä kyllä löytyy), jotta palkallinen väki saisi keskuksen pohjan rauhassa rakennettua.

- Isojen yhteistyötahojen saaminen mukaan. STK:n näkyvyys ja se että se saa konkreettisesti jotain aikaiseksi, kuten tapahtumia tai muuta vastaavaa :) Myös osaavien henkilöiden mukana olo on tärkeää, ensivaikutelman voi tehdä vain kerran. Olisi hienoa jos STK voisi jo alkutaipaleellaan vakuuttaa olevansa tärkeä ja vakavasti otettava keskus.
- Miten rahoitus järjestetään?
- Soveltavan taiteen arvostuksen nostaminen.
- Mielekäs toiminta ideologia ja toimivat rajat.
- Mielestäni kannattaa ehdottomasti lyödä hynttyyt yhteen kaikkien taidemuotojen kesken -siis kannatan SOVELTAVAN TAITEEN keskus ideaa. Hankkeen onnistumisen kannalta varmasti myös olennaista, että alkuun saataisiin muutaman hyvä yhteistyökumppani (tyyliin HUS tai työkkäri tai muu instituutio), jolloin toiminta avautuisi heti ulospäin eikä jäisi soveltavan taiteen ammattilaisten sisäpiirin jutuksi. Keskukseen tarvitaan myös tiedottaja/tuottaja (tai useampi), joka saa työstään palkkaa. Tällöin taataan se, että hommia viedään oikeasti eteenpäin ja työnteko on tuloksellista.
- tiedotus, soveltavan taiteen ja teatterin merkityksen ymmärtäminen ja hyväksyminen koko yhteiskunnassa! Yhteistyöverkostojen ja ammatti-identiteetin vahvistaminen!
- Hyvä, toimiva organisaatio sekä huolella valmisteltu toimintasuunnitelma ja tietysti rahoituksen järjestäminen.
- Aktiivinen ja päämäärätietoinen toiminta, konkretia (esim. resurssien ja yhteistyötahojen löytäminen, uudet ideat ja kokeilut, toiminnan laajuus ja jatkuvuus)
- Vastaan lomakkeeseen kiireellä - enkä nyt pysty kiteyttämään..Palaan -ja toivottavasti tavataan!
- avoin yhteistyö, tehokas ja tavoitteellinen toimintakulttuuri, yhdessä tekeminen, hyvä hankkeen vetäjä
- Se, että ihmiset, jotka jo ymmärtävät toiminnan tärkeyden, nostavat sitä lisää esille, jotta muutkin ymmärtäisivät ja innostuisivat.
- Me emme tarvitse enempää keskuksia ja projekteja sinne sun tänne. Tarvitaan vain rahaa kentälle ja sitä kautta töitä, kiitos..